

QUI HO HA DIT QUE NO HI HAURÀ NADAL?

Haureu viscut mai un Advent tan fecund d'esperança com aquest?

Necessitem Nadal perquè faci de vacuna contra els nostres egoismes i estupideses.

Hi pot haver un Nadal més terapèutic per una societat amb mascareta que es treu les màscares de l'autoengany?

Hi haurà Nadal perquè aplicarem el toc de queda a moltes coses supèrflues i ens revestirem d'humanitat.

Hi haurà Nadal perquè la tendresa en aquests moments és un bé essencial.

Voleu dir que Jesús, que no troba lloc a l'hostal dels satisfets, no vol néixer al cor dels geriàtrics, dels hospitals, o a casa de tanta gent gran que se sent sola?

Si Jesús neix als afores, en la nit dels pobres, no voldrà il·luminar primer els qui han perdut la pau, la salut, la feina, la companyia, el sostre o l'esperança?

Si fóssim capaços de desconfinar la fe, augmentar l'aforament a l'esperança i no fer restriccions a la caritat, no hi hauria el millor Nadal?

No és més autèntic el pessebre del món sofrent, on Jesús neix, que els muntatges nadalencs que nosaltres fem en miniatura?

No són més reals les figures humanes dels malalts que s'endinsen a la cova dels hospitals tensionats, que no pas les del nostre pessebre?

Quins àngels hi cantarien millor a l'Infant que el personal sanitari i els familiars que tenen bona cura dels malalts?

Quina estrella brillarà més en el cel que el desig compartit d'una baixada de la corba-covid i d'una pujada dels ànims col·lectius?

Quins torrons serien tan bons com el reconeixement, per fi, que tots estem fets de la mateixa pasta vulnerable, i que ens necessitem?

Amb quin millor cava podríem brindar que amb la descoberta, per fi, que hem de ser més humils i més solidaris?

Quin tió seria més fort i generós que els voluntaris que es dediquen a repartir aliments, tendresa i comprensió?

No llegiu aquest any en els ulls dels infants unes cartes als Reis amb peticions més entranyables i altruistes que mai?

No serà un Nadal de debò quan tanta gent, empassant-se els propis neguits, es traurà el pallasso sense fronteres que porta a dintre per donar alegria als infants, als avis, als malalts, als disminuïts...?

Haviem tingut mai tants “amics invisibles” que necessitessin intercanviar regals de complicitats, mirades, consols, somriures, pregàries?

Descobrirem Nadal si l’esperem amb cor de pastors enlluernats, com va ser en el primer Nadal.

Hi haurà Nadal perquè Déu es posiciona clarament al nostre costat compartint la nostra fragilitat.

Hi ha d’haver Nadal perquè el Príncep de la Pau insisteix a arribar com un immigrant desesperat a qui no donem acolliment.

Quins Herodes estarien més inquiets per si estigués naixent una nova fraternitat?

Hi haurà Nadal perquè el seu Misteri de llum ens embolcalla i brilla més ara que la fosca se’ns ha fet més intensa.

Hi haurà Nadal perquè, encara que no hi pugui haver grans famílies entaulades, ens podem sentir tots com una sola família a la mateixa barca.

Hi haurà Nadal perquè l’amor de les famílies es reinventarà per omplir el buit de les absències més punyents.

Hi haurà Nadal perquè tant de dolor no pot ser inútil.

Hi haurà Nadal perquè no hi haurà Covid que ens pugui robar la salut dels nostres millors anhels.

Salvarem el Nadal i ens salvarem per Nadal si el vivim com cal, cadascú al seu corral.